

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τῇ Επιμελειᾳ Επιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Μ. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Γ. Μ. Δαμιλάρη, Δευδύροντος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Ὅπου εἶναι τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ εἶναι καὶ ὁ Κύριος μετ' αὐτῶν. Ἐπίσης ὅπου εἶναι τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῷ ὀνόματι τῆς πατρίδος, ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ πατρίς μετ' αὐτῶν. Καὶ τρεῖς μόνοι Ἕλληνες, εἰς τὸ ἀπώτατον ἄκρον τῆς οἰκουμένης συναντώμενοι, δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἐν τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ νὰ ἐγείρῳσιν ἐν αὐτῷ βωμὸν λατρείας εἰς τὰ πατροπαράδοτα ἰδεώδη.

Εἴμεθα τριακόσιοι Ἕλληνες εἰς τὴν πόλιν ταύτην τῆς Αὐστραλίας, ἔγραψαν ἡμῖν, καὶ στερούμεθα ἱερέως καὶ ἐκκλησίας, σπανιώτατα δὲ βλέπομεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Τριακόσιοι Ἕλληνες; Ἀλλὰ δὲν ἦσαν οὔτε κατὰ μονάδα περισσότεροι ἐκεῖνοι, οὔτινες ἔσωσαν ποτὲ τὴν πατρίδα ἀπὸ τῆς ξένης ἐπιδρομῆς. Τριακόσιοι Ἕλληνες; Ἀλλὰ εἶναι πλέον ἢ ἀρκετοί, ὅπως ἀποτελέσωσιν ἀκμαίαν Ἑλληνικὴν κοινότητα, ἱκανὴν δὲ οὐ μόνον ἱερέα νὰ συντηρῇ καὶ ἀπείριτον ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἐνὸν νὰ ὑπηρετῇ τὴν καθόλου πατρίδα.

Διατὶ νὰ βλέπωσι σπανιώτατα ὁ εἰς τὸν ἄλλον, οὔτε τοπικοί, οὔτε κομματικοὶ λόγοι βεβαίως τοὺς διαιροῦν, ἐνῶ τούναντίον τοὺς ἐνώνει ὁ κοινὸς πόθος τῆς πατρίδος καὶ ὁ κοινὸς πόνος τῆς ξενιτειᾶς. Ἀφοῦ ὁ ἱερεὺς ἢ ἡ ἐκκλησία δὲν τοὺς συνεκέντρωσαν ἤδη ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅπως πάντες ὁμοῦ εὐλογήσωσι τὸν Θεὸν τῶν πατέρων τῶν, ἃς λάβωσι τὴν πρωτοβουλίαν δύω τρεῖς, οἱ θερμουργότεροι καὶ ἐπιβλητικώτεροι, καὶ ἃς πραγματοποιήσωσι τὴν ἐγκάρδιον ἡμῶν εὐχὴν, νὰ συμπήξωσι μίαν ἐτι Ἑλληνικὴν κοινότητα. Οὐχὶ τριακόσιοι, ἀλλὰ καὶ δέκα ἂν εἶναι, ἀρκοῦσιν, ὅπως ἡνωμένοι παράσχωσι καὶ μακρόθεν μεγάλας εἰς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις.

Δὲν εὐεργετεῖ μόνον τὴν πατρίδα ὁ διὰ μεγάλων δωρεῶν ἐγείρων καλλιμάρμαρα ἰδρύματα ἐν τῇ γῇ τῆς γεννήσεως ἢ τῶν ὀνείρων του. Δὲν ὑπηρετεῖ αὐτὴν μόνος ὁ ἐπὶ τόπου ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου. Εὐεργετοῦσι καὶ ὑπηρετοῦσιν αὐτὴν ἐπίσης καὶ τὰ ἐν τῇ ξένῃ τέκνα τῆς, τὰ ἐν ἀδελφικῇ ὁμονοίᾳ συνερχόμενα ὅπως συσκέπτωνται περὶ τῶν τυχῶν τῆς, ὅπως ἐλαφρύνωσι τὰ βάρη τῆς, ὅπως φρουρῶσι τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς φήμην, ὅπως δι' ἔργων δεικνύωσιν εἰς τοὺς ξένους τὴν εὐγένειαν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτήρος, ὅπως ἐξευρίσκωσι τὰ μέσα, δι' ὧν νὰ ἀποδίδηται πανταχοῦ ἡ πρέπουσα τιμὴ καὶ εὐλάβεια εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.

Εἰς τὸ εὐγενὲς τοῦτο στάδιον οὐχὶ ἑκατοντάς ἀλλὰ καὶ δεκάς Ἑλλήνων ὀφείλουσι τάχιστα νὰ κατέλθωσιν ἰδρύοντες πανταχοῦ, ἔστω καὶ ὀλιγαριθμούς, κοινότητας.

Πράττοντες τοῦτο σπογγίζουσι τὰ δάκρυα καὶ προκαλοῦσι τὴν εὐχὴν τῆς γλυκυτάτης μητρὸς, ἥτις τεθλιμμένη ἀναπολεῖ τὰ ἀπόντα τέκνα τῆς. Αὐτοὺς.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῇ τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς
(Ἰωάν. Κεφ. Ζ 37—55 καὶ Η' 12).

Κείμενον.

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς¹ εἰστίκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε λέγων. Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἐμελλόν λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτὸν οὕτω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον² ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη³. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου, ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; οὐχὶ ἡ Γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ⁴ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ᾔθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι. Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσιν⁵. Λέγει ὁ Νικodemus πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐάν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γνῶ τι ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε διὰ ποῦ προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγείρεται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Σημειώσεις

1) Τῆς σκηνοπηγίας, ἥτις τελείται εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὑπὸ σκηνᾶς διαμονῆς τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ ἐρήμῳ. 2) Ὁ ὅπου γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐπιφοιτήσει. 3) Οὐδέπω ἐδοξάσθη. Ὁ Ἰησοῦς ἐμελλε νὰ δοξασθῇ διὰ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ ἰδίως διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. 4) Ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ. 5) Ἐπικατάρατος ἐθεωρεῖτο πᾶς, ὅστις δὲν ἐκτέλει τὸν μωσαϊκὸν νόμον κατὰ γράμμα.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΤΟ ΥΔΩΡ ΤΟ ΖΩΝ

Καὶ ἐν τῷ σημερινῷ Εὐαγγελίῳ, καὶ ἐν ἄλλαις πολλαῖς περικοπαῖς αὐτοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καλεῖ τοὺς διψῶντας, ἵνα προσερχόμενοι ἀντλήσωσιν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ ζῶν, ὕδωρ καταπαύον πᾶσαν διψαν πνευματικὴν, καὶ ἐπαρ-

κοινὸν εἰς πᾶσαν ἀνάγκην τῆς ψυχῆς. Οὕτως ἀρεσκται ὁ Κύριος νὰ περτζῇ διὰ τοῦ ὕδατος τὴν θείαν χάριν, ἣν λαμβάνουσιν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν. Ἐξελτῶμεν λοιπὸν σήμερον τὴν συμβολικὴν περτζάσαν ταύτην.

Ἐὰν μελετήσωμεν τὰς διαφόρους συστάσεις τῶν ὑδάτων θὰ ἴδωμεν ὅτι ἔχομεν ὕδατα φυσικὰ, ὕδατα μεταλλικὰ, ὕδατα θερμά. Τὰ ὕδατα ταῦτα ἔλαστον κατὰ τὴν σύστασιν, ἣν ἔχει, ἔχουσι προικισθῇ ὑπὸ δυνάμεων ἐκδηλουμένων ποικιλοτρόπως ἐν τῷ φυσικῷ κόσμῳ, καὶ τὰ μὲν παράγουσι, τὰ δὲ ἐκπνοοῦσι, τὰ δὲ προκαλοῦσι τὴν κίνησιν καὶ τὴν ἐνέργειαν. Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου πνεύματος ὑπερ ἐπισκιάζει τοὺς πιστεύοντας εἰς Χριστόν, παρουσιάζει ἐν τῷ ὑπερφυσικῷ κόσμῳ, ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ψυχῆς τῆς χριστιανικῆς, ἀνολόγους ιδιότητες. Ἡ θεία χάρις ἀναγεννᾷ ἡμᾶς εἰς ζωὴν θείαν, παράγει ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν τάσεις καὶ κλίσεις συμφώνους πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου· ἐὰν δὲ ἡ ἀκαρτία ἐρεσιώσῃ ἢ καταστρέψῃ τὴν ζωὴν ταύτην ἢ θείαν χάριν ἐκπνοοῦσιν αὐτήν, θερπεύουσι τὰς πληγὰς καὶ τὰς ἀλλοιώσεις ἃς ἔχει ἐπιφέρει ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς ἡ ἀκαρτία. Καὶ κινεῖ τὴν ψυχὴν ταύτην, τὴν ἐν τῇ θείᾳ ταύτῃ ζωῇ, ζωσαν, εἰς ἔργα καὶ πράξεις συμφώνους πρὸς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, εἰς ἔργα ἀρετῆς καὶ τελειότητος.

Ὁ Θεὸς ἔθετο νόμους ἐν τῇ δημιουργήσει ὑπ' αὐτοῦ φύσει. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, σκοπὼν τὴν ἐκπνοὴν τῆς ὑπὸ τῆς ἀκαρτίας γενομένης φθορᾶς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπερβάλλει τοὺς νόμους ἐκείνους τῆς δημιουργίας, μεγεθύνει καὶ κρπτύνει τοὺς νόμους. Ὁ Κύριος ὤρισε τὸ ὕδωρ στοιχεῖον ἀπαραίτητον, καὶ μέσον προχωρὸν ἐν τῷ ἐπιδικωμένῳ ὑπ' αὐτοῦ μεγάλῳ ἔργῳ, τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου, καὶ καθώρισε τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ, ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ ἐξ ἡμῶν, τὸν τέκνον αὐτοῦ. Βεπτίζεται ἐν τῷ ὕδατι τοῦ ἁγίου πνεύματος, αὐτὸς, ὁ σίτος, ὁ ἅγιος, ὁστις δέον νὰ πολλαπλασιάζεται ἐν τοῖς ἄλλοις τῶν ψυχῶν, καὶ ἐπιβάλλει πᾶσι τοῖς αὐτὸν πιστεύουσιν, ἵνα οὕτως ἀναγεννῶνται εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ποτιζομένην ζωὴν. Ἐκ τοῦ ὕδατος ἐκείνου τοῦ βεπτίσματος προβάλλει ἡ ἀνάστασις ἡμῶν εἰς ζωὴν χριστιανικὴν. Ἐν τῷ ὕδατι τοῦ βεπτίσματος, ἀγνισθέντες ἀπὸ τῆς ἀκαρτίας, ἀνέλαβον τὴν ἰσχύον καὶ τὴν δύναμιν ἐκείνην, δι' ἣς ἀπέθυσαν ἀληθῶς ἅγιοι, πάντες ἐκείνοι οἵτινες ἔλαμψαν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς ἀστέρες, ὡς τὸ φῶς τῆς ἀρετῆς, καὶ ἐν τῷ ὕδατι τοῦ βεπτίσματος βυθίσαντες τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἀρετῆς, ἐχάλευσαν χαρκατήρας σιδηροῦς καὶ κατέκτησαν τὴν δόξαν τοῦ νικητοῦ, πάντες οἱ ἥρωες τῆς ἐγκρατείας, τῆς αὐταπαρνησίας καὶ τῶν θυσιῶν.

Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, πηγὴ ἐκ τῆς καρδίας τοῦ θείου θυμῶτος πηγάζουσα προέει κρουνοὺς ὕδατος καὶ αἵματος, ἀναγεννώντας τοὺς ἐξ αὐτῆς ποτιζομένους εἰς ζωὴν ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως, εἰρήνης καὶ ἐλπίδων, εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ὁ κόσμος πρὶν ἢ ὁ Γολγοθᾶς γέννηται οὐρανός, ἦτο ἔρημος ἠθική. Ἡ ἀνθρωπότης βαδίζουσα ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐκείνῃ ἀπέθνησκε τῆς διψῆς· ἀλλ' ἰδοὺ ἡ λόγχη ἐπληθεύει τὴν πέτραν, αὐτὴν ζῶσαν πέτραν, ἥτις εἶναι ὁ Χριστὸς ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, καὶ τὸ ὕδωρ ἀνέβλυθεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἡ διψὰ τῶν πιστευόντων σβέννυται, ἡ ἔρημος ἐγένετο Ἐκκλησία, φυτῶν πλάτος ἀρετῆς ἀρδευόμενον ἐκ τῆς πηγῆς ἐκείνης τοῦ Λυτρωτοῦ. Ἐπεὶ βρεχόμενοι, τὰ ἐπὶ μυστήρια ὡς οἱ ἐπὶ ἐκείνοι βρεχόμενοι τοῦ Νείλου, ἐκ τοῦ Ὀκεανοῦ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ πηγάζοντες γονιμοποιοῦσι τὰ τέως ἄγονα πεδία τῶν ψυχῶν, καὶ ἐξελπύουσι πανταχοῦ τὴν ἀφρονίαν καὶ τὸν πλοῦτον τὸν πνευματικόν.

Ὁ ἀνθρώπος καταλιπὼν ἐντελῶς τὰς οὐδὸς τοῦ Κυρίου περιεπλανᾷτο ἐν τῷ σκότει τῆς ἀκαρτίας βαδίζων τὰς

οὐδὸς τὰς σκολιάς τῆς κακίας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Καὶ ἰδοὺ ὁ Θεὸς βυθίζει αὐτὸν ἐν τοῖς ὕδατι τοῦ κατακλυσμοῦ. Τὸ ὕδωρ ὑπῆρξε τότε ἡ μεγαλύτερα δύναμις τῆς ἐκπνοῦσας καὶ ἀναγεννήσεως.

Ὁ κόσμος οὗτος δὲν εἶναι αἰώνιος· ἡμεῖς τινὰ θὰ ἐκλίπη. Καὶ τὸν τρόπον, δι' οὗ θὰ ἐπέλθῃ ἡ καταστροφή, ἔχει δηλώσει αὐτὸς ὁ Κύριος. Θ' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ ὕδωρ, ἵνα καταστραφῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ πυρός, τῆς ὑπᾶτης ταύτης δυνάμεως τῆς καταστροφῆς.

Ἀνακαλέσαστε ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν τὸ μέγα γεγονός, ὅπερ πρὸ διςχιλίων σχεδὸν ἐτῶν ἐλαβε χώραν κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν. Φαντασθῆτε τὰς γλώσσας ἐκείνας τοῦ πυρός, καὶ τοῦ ἀνέμου τὴν βίαιαν πνοήν, αἵτινες ἐσημῆνκτο τὸν ἁγιασμόν τοῦ Χριστιανισμοῦ, συνηθροισμένου ἐν τῷ ὑπερῷ ἐκείνῳ. Τὸ πῦρ ἦτο πῦρ τῆς θείας ἀγάπης, ἦτο ἡ ζωσα ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἥτις ἤσχετο νὰ διαχύσῃ καὶ ἀναβράσῃ ἐν ταῖς ψυχαῖς τὰ ἅγια ὕδατα, ἕτινα ἔρρευσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐξ αὐτοῦ τοῦ στόματος τοῦ ἐσταυρωμένου Σωτῆρος αὐτῆς. Ἡ τρικυμία εἰσέλη, ἦτο ἡ δούσα τὴν κίνησιν ἥτις ἐπέδρασε ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως, μεταποιήσασα ταύτην εἰς χριστιανικὴν, καὶ περὶ ἡμέρας τοσαύτας μάχας, ἀλλὰ καὶ τοσαύτας ἐνδόξους νίκας. Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἐπιφερόμενον ἐπάνω τῶν ὑδάτων, κατέστησε ταῦτα γόνιμα κατὰ τὴν δημιουργίαν, ἔδει νὰ γονιμοποιήτῃ καὶ πάλιν τὰ ὕδατα τῆς χάριτος θερμαίνον ταῦτα διὰ τῶν ἀκτίνων καὶ προβολῶν αὐτοῦ τῶν πυρφορέων. Ἐκ τῶν ὑδάτων τούτων προήλθεν ἡ ἀφοσίωσις τῶν ἀποστόλων, ἡ αὐταπαρνησία τῶν περθεῶν, ὁ ἥρωϊσμός τῶν μαρτύρων, καὶ ἐξηπλώθη πανταχοῦ ἡ χάρις ἐκδηλουμένη ἐν τοῖς θυμῶσι αὐτῆς ἀποτελέσματα τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀγάπης.

Τὸ πνεῦμα πικρὸς ἀνθρώπου διψᾷ γινώσκων καὶ σπρίζει, ἀναβλάσκει καὶ νὰ δροσίζῃται ὑπὸ τῆς δροσῆς αἰσθημάτων ἁγίων καὶ ἱερῶν. Ἰνα κατασβέσωμεν τὴν διψὴν ἐκείνην, καὶ λάβωμεν τὴν ποθητὴν δροσὴν ταύτην, ἀνάγκη νὰ ὑπακούσωμεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου. «Ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω». Τὸ ὕδωρ ὅπερ παρέχει εἰς ἡμᾶς ἡ θεία ἐκείνη πηγὴ εἶναι ὕδωρ ζωῆς, ὕδωρ γνώσεως καὶ σοφίας, ὕδωρ ἀγάπης καὶ ἐλπίδων, ὕδωρ πίστεως καὶ ἀθανασίας, ὕδωρ τελειότητος καὶ ἀρετῆς. Ἐκ τῆς πηγῆς ἐκείνης τοῦ Σωτῆρος ἐξέρχονται κοχλάζοντα τὰ ὕδατα τῆς θείας χάριτος, καὶ συσσωματούμενα ἐν ἡμῖν μεταβάλλουσιν ἡμᾶς εἰς ἁγίους, εἰς ἥρωας, εἰς θεοὺς, ὡθόντα ἡμᾶς εἰς τὸ ἀγαθόν, εἰς τὴν ἀρετὴν, εἰς τὸν οὐρανόν.

Δράμωμεν πάντες πρὸς τὴν πηγὴν ταύτην· αὕτη ἀνήκει εἰς ἡμᾶς οἱ ὅποιοι φέρομεν τὸ ὄνομα αὐτῆς. Περ' αὐτῆς καὶ μόνος οὐδεὶς ὁρῶμεν ν' ἀρῶμεθα τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς· διότι καὶ μόνη αὕτη ἐνέχει πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς ζωῆς. Αὕτη δαρεῖται τοῖς πιστοῖς πάντα τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἕτινα ἐξετραχίζουσιν αὐτοῖς τὴν ἐπὶ γῆς εὐδαιμονίαν καὶ τὴν ἐν οὐρανοῖς μακαρίστην παρὰ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΕΙΝΑΙ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κατ' αὐτὰς ἀνεγίνωσκον βιβλίον τι, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐθνοφρεσκότῃ ἀληθῶς. Βιβλιοθήκη Μιχαήλ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν Λατινικῶν Γραμμάτων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Σπ. Βάση ἐπιγραφόμενον Ῥωμαίων Πολιτεία. Διερχόμενος δὲ τοῦτο ἐθαύμαζον ἀδικοῦτως τὸν πρακτικὸν καὶ ὑγιᾶ νοῦν τοῦ μεγάλου ἐκείνου λαοῦ, καὶ τέλος ἐπέσθην ὅτι πράγματι εἶχε δίκαιον ὁ Πολύβιος λέγων ὅτι εἰς τοιοῦτον πολίτευμα, ἦτοι εἰς τοιοῦτον σχολεῖον ἠθικῆς καὶ πάσης πολιτικῆς ἀρετῆς ἀνατρεφόμενος καὶ παιδευόμενος ὁ Ῥωμαῖκός λαὸς ἐμελλεν ἀρεύτως νὰ καταστήσῃ εἰς τὴν κοσμοκρατορίαν.

Ἰδιαίτερον δὲ ἐντύπωσιν ἔκχευεν εἰς ἐμὲ τοῦ πολίτευματος τούτου μέρος τι, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται λόγος περὶ τῶν προσόντων τὰ ὅποια ὄρειον νὰ ἔχουν ὅσοι ἤθελον νὰ λάβουν ἀρχὴν τινα, καὶ ἐνόμισα ὅτι ἴσως δὲν θὰ ἦτο ἀχρηστον πρᾶγμα νὰ γίνῃ γνωστὸν καὶ εἰς εὐρύτερον κύκλον τὸδε: τίνας ἀξιώσεις εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι παρὰ τῶν ἀρχόντων πρὶν ἐκδοῦν ἀρχὴν.

Λοιπὸν μεταξὺ τῶν προσόντων τούτων κατελέγοντο καὶ τὰ ἑξῆς: νὰ ἔχουν ἐκτελέσει δέκα ἐνισχύσεις στρατείας, καὶ νὰ εἶναι καθαρὸι παντὸς στίγματος κωνανικοῦ ἢ δικαστικοῦ. Κατὰ ταῦτα δὲν ἤδυνάτο νὰ λάβῃ ἀρχὴν οἰκονομὸς ὅστις δὲν εἶχε στρατευθῇ ἐπὶ δέκα ἔτη, ἢ ὅστις εἶχε καταδικασθῇ ποτε ὡς κλέπτης, ὡς χρεωκόπος, ὡς ἄπιστος διαχειριστῆς καὶ καταχραστῆς παρακαταθήκης, ὡς ἄπιστος κηδεμὼν, καὶ ἐν γένει ὅσοι ἐπρεζύνον πρᾶξιν τινὰ δι' ἣς κατήσχυον αὐτοὺς καὶ τὸ ἐξυτῶν ὄνομα. Ὅμοιος καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι ἐδοκίμαζαν τὸν μέλλοντα νὰ γίνῃ περ' αὐτοῦ ἀρχὸν καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ τὸδε: ἂν τοὺς γονεῖς τοῦ ἐπιρριπτοῦ καλῶς.

Οὕτως αὐτὸ τὸ πολίτευμα ἐφάνετο ὅτι εἴτιμα μεγάλως καὶ ἐθεώρει τιμωτάτα τὰ ἀξιώματα καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ διὰ τοῦτο ἀπέκλειεν ἀπ' αὐτῶν πάντα ὅστις ὁποῦνδήποτε εἶχε κηλιδώσει τὸ ὄνομα τοῦ καλῶς καὶ πάντα ὅστις δὲν εἶχε ὑπερηφάνει τὴν πατρίδα ἐν τῷ πολέμῳ καὶ μάλιστα ἐπὶ μικρᾷ ἔτῃ. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον ἡ ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ ἀκοντὰς νὰ σωφρονώσι, νὰ ζῶσι κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ἀκοντὰς νὰ φιλοτιμῶνται εἰς τὰ πολέμικα. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὅταν ἡ ἐπισημοτέρα τάξις, ἡ ἀξιότιμη πάντοτε νὰ καταλαμβάνῃ τὰς ἀρχὰς, ἦτο κομίζετο καὶ πολεμικὴ, ἠναγκάζοντο καὶ αἱ κατώτεροι νὰ μιμνῶνται αὐτήν, ὅχι μόνον διότι πάντοτε καὶ πανταχοῦ εἶναι συνήθεια νὰ μιμνῶνται καὶ νὰ ἀκολουθοῦν οἱ κατώτεροι τοὺς ἀνωτέρους, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ ἀρχόντες οὗτοι, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶχον ζῆσιν καὶ ὑπερηφάνει ὡς ἐπρεπεν, εἶχον τὸ θάρρος νὰ τιμωροῦν τοὺς τυχόν παραβάτας τῶν νόμων καὶ νὰ ἐξαναγκάζουν αὐτοὺς νὰ πειθῶνται καὶ ἐκτελοῦν τὰ δίκαια καὶ νόμιμα.

Καὶ τώρα ἂς ρίψῃ ἑκαστος ἐν βλέμμα εἰς τὰ περὶ αὐτὸν καὶ ἂς ἐξετάσῃ πῶς ἔχουν ταῦτα παρ' ἡμῖν. Πόσοι ἀρὰ γε τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι, καὶ πόσοι τῶν ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων ἐν τῇ ἀλυτρώτῃ δύνανται νὰ θέσωσι τὴν χεῖρα εἰς τὸ στήθος καὶ νὰ βεβαιώσων ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι κατελαβὼν τὰς ἀρχὰς, τὰς ὁποίας ἔχουν, οὕτω δικαίως παρεσκευασμένοι ὅπως οἱ Ῥωμαῖοι; Ἀλλ' ἂν μὴ πολλοὶ τούτων ἡμποροῦν νὰ εἰπουν τοῦτο, δὲν θὰ ἡμπορούσαμεν ἀρὰ γε ἡμεῖς οἱ πολλοὶ νὰ ἐγκαταλείψωμεν αὐτοὺς, ἵνα παραδειγματισθῶν ἐν τῷ μέλλοντι καὶ οἱ ἄλλοι; Τοῦτο κάμνουν τὰ ἔθνη ὅσα ἔχουν συναισθήσιν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς τιμῆς των, τοῦτο ἂς κάμωμεν καὶ ἡμεῖς.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

2

Ο ΣΑΛΩΝΩΝ ΦΙΛΟΘΕΟΣ (1689—1694)

Ἐροφάντης ἦτο τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης ὁ Σαλῶνων ἐπίσκοπος Φιλόθεος ὁ Χαριτόπουλος· ἀλλὰ τὸν Θεὸν αὐτοῦ τὸν πάνσοφον καὶ παντοκράτορα δὲν τὸν ἵδεε πτήσαντα πρὸ τοῦ σκαίου καὶ ἀνθρωπίνου Ἀλλάχ. Καὶ ἐκκαταίονε μὲν ἐν τῇ πίστει τοὺς ὑπὸ τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου καμπυμένους χριστιανούς, παραιτῶν δὲ τὴν ἀρχιερατικὴν ράβδον καὶ τὴν βασιλείαν τοῦ ἐπισκόπου ἀποδύμενος περιβολὴν, περιεβάλλετο τὴν στολὴν τοῦ κλέφτου τὴν πολεμικὴν καὶ εἰς τὴν χαλυβδίνην χεῖρα τοῦ ἐπαλῆς τὴν δαμά-

σκινὴν σπάθην. Ἐγεννήθη ἐν Ἀγίᾳ Εὐθυμίᾳ τῆς Παρνασσίδος· πρὸς ἀνατολὰς τοῦ χωρίου τοῦ Παρνασσός, πρὸς βορρᾶν ἢ Οἶτη καὶ περαιτέρω τὰ ὑπερῷα Βαρδούσια αἰρῶσιν ἐν χορῷ γιγάντων τὰς ὑπερηφάνους κορυφὰς τῶν οἰκητήρια ἀνδρῶν ἐλευθέρων.

Ὁ Φιλόθεος, προάγγελος τοῦ Σαλῶνων Ἡσαίου παρὰ τὸν καπετὰν Κούρμαν ἱσταται κατὰ τὰς νικηφόρους μάχας τῶν ὀθδῶν, τῆς Ὑπάτης, τῶν Σαλῶνων, τοῦ Καρπεννισίου. Τὸν σταυρὸν ἔχων εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα καὶ τὸ καρποφύλλι εἰς τὴν δεξιὰν εὐλογεῖ καὶ μάχεται συγχρόνως· ἐνθαρρύνει μὲ τὴν φωνὴν του, φωνὴν ἰσχυρὰν ποιμένος λαοῦ, παραμυθεῖ τοὺς τραυματίας καὶ θνήσκοντας προάγει μὲ τὸ γλυκὺ βλέμμα τοῦ ἱερέως τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὁρμᾷ ἅμα εἰς τοὺς προμάχους τῶν κλεφτῶν· ἀσπράττουσιν ἐκ μίσους κατὰ τῶν ἐχθρῶν οἱ ὀφθαλμοὶ του· κυματίζεται ὁ βαθὺς αὐτοῦ πάγων καὶ ἀκτίνων δέσμη πικρὰ ἀνεμίζεται ἡ κόμη του. Καὶ ἐν ἀγῶνι κατὰ τοῦ κακούργου ληστοῦ Λυμπεράκη ἀτίμως ὑπηρετοῦντος τοὺς Τούρκους, νικῶν καλλίνικον μάχην πίπτει.

Ὁ θάνατος ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἶναι πάσης χαρᾶς ἡ μεγίστη καὶ ἁγιωτάτη. Ἀλλὰ νὰ αἰσθάνεται ὁ μάρτυς, ὁ ὑπερῷος πολέμιος ἐπὶ τὴν ἀδάμαστον κεφαλὴν του νὰ παύσῃ τῶν Μωαμεθανῶν οἱ πόδες, τοῦτο δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀνεχθῇ. Τὰ ὅσα τοῦ ἀνεκοιμήσαντος εἰς Ζάκυνθον. Μετὰ τὸν πόρον δ' ἐτῶν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ, ἥτις εὐωδιάζει μὲ δάδα τὰ μῦρα τὰ ἅγια τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, ἐγραφε ἐν Ζακύνθῳ πρὸς τὸν ἀδελφόν του Γεώργιον ὁ Δημήτριος Χαριτόπουλος· «ἂν δόσῃ ὁ πανάγαθος Θεὸς καὶ ἐλευθερωθῇ τὸ δυστυχισμένον γένος μας νὰ ξεθάψῃ τὰ κόκκαλά μου καὶ τὰ κόκκαλα τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μας Φιλοθέου, καὶ νὰ τὰ θάψῃ μαζὶ καίκοιτᾶ εἰς τὰ κόκκαλα τῶν γονέων μας εἰς τὴν ἐκκλησίᾳ τῆς πατρίδος μας. Μὰ τὸ ξαναλέγω ὅ ἂν ἐλθῇ θ ε ρ ω θ ῇ, καὶ ὅχι τώρα ποῦ εἵμαστε σκλάβοι. Καὶ ἂν κάμῃ ἐστὶ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Φιλοθέου καλεμένα, ἀλλῶς τὴν κατὰρα μας· γιατί ε ὅ τ σ ι μ ε ὡ ρ κ ι σ ε σ τ ὅ ε ὕ α γ γ ε λ ι ο ν ὁ μ α κ α ρ ῖ τ η ς Φ ι λ ὀ θ ε ο ς δ τ α ν ε ὕ ε ψ ὁ υ ς».

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ Γ'

Πῶς νὰ πιστεύωμεν τοὺς ἱστορικούς, οἵτινες συγκρίνουσι τὰς μελανάς σελίδας ἐνὸς λαοῦ μὲ τὰς λευκοτέρας ἐνὸς ἄλλου διὰ νὰ ἐξχαγῶσι τὰ συμφέροντα εἰς αὐτοὺς συμπεράσματα;

Βεβαίως ἐν ἑκκλησίᾳ διαπραχθὲν ἐν τῇ Βυζαντινῇ αὐλῇ εἶναι φρικτότερον ἡρωϊκῆς τιμῆς πράξεως τελεσθείσης ἐν ἄλλῃ αὐλῇ, τῆς Ἰσπανίας περ' εἰπεῖν, ἢ τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλὰ διατὶ δὲν συγκρίνουσι τὰ μέγιστα τοὺς θρόνους τούτους ἐκκλησιαστικὰς πρὸς τὰ ἐν Βυζαντίῳ;

Ἐξυφαίνοντο ἀληθῶς καὶ περὶ τὸν Βυζαντινὸν θρόνον ραδιοῦργισαι καὶ δολοφονικαί δεινταί. Ἀλλὰ περὶ τίνα θρόνον δὲν συνέβη τὸ αὐτό; Νὰ ἀνατρέσωμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος ἢ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἢ νὰ προβάλλωμεν τὸ φῶς ἐπὶ τοὺς θρόνους τῆς μεσαιωνικῆς Εὐρώπης; Βεβαίως οἱ κατήγοροι τοῦ Βυζαντίου δὲν θὰ κερδήσων ἐκ τῆς τοιαύτης συγκρίσεως.

Ἐπάρχουσιν ἄνθρωποι μετὰ τῆς φαικῆς ὁμιλήσαντες περὶ Βυζαντινῶν, μετ' ὧν θὰ ὁμιλῇ τις περὶ Ἀθηναίων ὅν ὡς μόνον ἱστορικὸν κατ' ὅρθωκα τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων ἐδιδάκτετο τὴν διὰ κανεῖον θανάτωσιν τοῦ Σωκράτους. Καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀνῆκον εἰς πατρίδας, ἐν αἷς ἐπὶ αἰῶνας ἔλους ἐδασίλευεν ἡ ἐπάρματος δουλεία, καὶ δύνανται τὰ ἱεροδικεῖα· εἰς πατρίδας, αἵτινες ἐρωτίζοντο μόνον διὰ τῶν πυρῶν, ἐν αἷς ἐκαίνοντο ἄνθρωποι!

Ἀλλ' ἦσαν μάταιοι οἱ Βυζαντινοί. Ταπεινοὶ οἱ Γραικοὶ ἐκείνοι! Ὑπῆρξαν ὅμως ποτὲ τῶσον εὐτελεῖς, ὥστε ν' ἀποθεώσων τοὺς ἱπποὺς τῶν αυτοκρατορῶν των;

Οἱ θέλοντες νὰ πείσωσιν ἡμᾶς *^α *^β ὅτι ὀφείλομεν ν' ἀποτροπιαζώμεθα τοὺς πατέρας καὶ νὰ μὴ σεμνυνώμεθα εἰμὴ μόνον διὰ τοὺς πάππους, προβάλλουσιν ὡς σπουδαιότατον ἐπιχείρημα τὰς μετὰ τῶν βαρβάρων συμμαχίας τῶν Βυζαντινῶν. Εὐχαρίστως θὰ ἐπειθώμεθα ἂν κωλύθουν νὰ ἀποσδέσωσιν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τὰς ἐποχὰς καθ' ἃς οὔτε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Σπαρτιάται ἐκ περιτροπῆς ἐξελιπέθουν τὴν συμμαχίαν τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ καθ' ἃς οἱ Θηβαῖοι, συμμαχοῦντες μετὰ τῶν Περσῶν ἐν καιρῷ τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης, ἐφόνευσαν τοὺς ἀδελφοὺς Μεγαρεῖς !

'Αλλ' αἱ ἐμφύλιαι ἔριδες τῶν Βυζαντινῶν ; Πράγματι· ὁ ἑλληνικὸς αἰὶνὸς μόνον τότε ἐσκιάσθη ὑπὸ παρομοίων νεφῶν.

Ἄλλὰ τις τότε ἔφερε τὴν ὑποταγὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ὑπὸ τοὺς Ρωμαιοὺς; Καὶ τί παρ' ὀλίγον νὰ βαρβαρώσῃ τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821;

Καὶ ἡ ἀχαριστία τῶν Βυζαντινῶν πρὸς τοὺς ἐνδοξοτέρους
τῶν αὐτοκρατόρων αὐτῶν ; Ἀπαντᾷται πού ἄλλοθι ἐν τῇ
ἱστορίᾳ τῶν Ἑλλήνων;

Εἰς τοῦτο ὁ ἀπεινήθη ὁ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ψυχορραγῶν
καὶ θνήσκων ἐκ τῶν τιμίων πληγῶν τοῦ ἑνδοξοῦ τοῦ Μαρ-
θῶνος νικητῆς !

Ἡ ἐμπειρία καὶ ἀργυρώνητος Σάτυρα, περιβληθεῖσα τὸν
σεμνὸν τῆς Ἱστορίας μαυδύκν, ἐπεχείρησε νὰ διδάξῃ ἡμᾶς
νὰ μισῶμεν τοὺς πατέρας Βυζαντινοὺς· ὁ λόγος εὐνόητος : Οἱ
πατέρες δι' αὐτῶν ἀγῶνων ἀφῆκαν ἡμῖν πολλαπλασια-
σθεῖσαν τὴν τῶν πάππων κληρονομίαν. Ἄλλ', ἐπὶ μεγάλου
μέρους τῆς κληρονομίας ταύτης ἔπωφθαλμία ἢ μισθώσασα
τὴν Σάτυραν Δύσις

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματίαια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίναια, ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκείας. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀφείας (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐλλογὴν τοῦ ὁμολογιοῦχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκυράξ, δέ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1) ₂ 0) ₀	κατ'έτος διὰ	καταθ.6	μην.τούλ	άχ.
2	"	"	"	1 έτους	"
2	"	"	"	2 έτων	"
3	"	"	"	4	"
4	"	"	"	5	"

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων
ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνο-
μαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

Π. Ε. ΚΕΛΑΪΔΗΣ

Καλλιτέχνης Χαράκτης
Σφραγίδες, Μονογράμματα, Συμπλέγ-
ματα, Μετάλλια, Νομισματολόγισμα.
Ὁδ. Βουλῆς 6.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΟΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΤΕΥΧΟΣ 41

Ο ΚΑΘΑΡΟΣ ΔΗΡ

ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ε. Πρωτοπαλαδάκη
 Σκοπὸς τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι νὰ κα-
 ταδείξῃ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ καθαροῦ ἁέρος
 ἐπὶ τῆς υἱείας καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὰ μέτρα
 διὰ τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀποφεύγωνται α-
 μολύνσεις αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃται ὁ ἐξ-
 ορισμὸς τῶν κατοικημένων μερῶν. Τὰ βι-
 βλίον εὐρίσκεται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ
 Συλλόγου (42 ὁδ. Ἀκαδημίας) καὶ εἰς τὰ
 Βιβλιοπωλεῖα καὶ πωλεῖται λεπτὰ 40.
 Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶσι οἱ Ἱερὰρχαι ὑπὸ τοῦ
 Καθηγητοῦ κ. Α. Διομήδους Κυριακοῦ καὶ οἱ
 Μεταφάσεις ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Σ. Λουκοῦδη.

BIBΛΙΟΠΩΛΕΟΝ

Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Αθήναι, 88. Λυκούργου 8.
 Λεξικά καὶ ξένα γλωσσάια
 Πλήρες πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν
 ξένων γλωσσῶν.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Ιταλική μέθοδος Sauer-Κανταχίδου	5.50
Κλείς της Ιταλ. μεθόδου Sauer-Κανταχίδου	1.50
Ελληνοϊταλικοί διάλογοι ὕπὸ Γ. Σ. Χολῆζ	2.00

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεὰ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ προέδρου τῆς ἐν Ἑρακλείῳ Κρήτης φιλο-
πώχου Ἀδελφότητος κ. Χ. Γ. Γιαμαλάκη εἰσπράχθησαν ὑπὲρ τῶν
Πατρίων αἱ ἀκόλουθοι εἰσφοραὶ : Χ. Γ. Γιαμαλάκης φρ. 10 Ἀρ.
Καρούζος φρ. 10 Γ. Μηλιάδης φρ. 5 Ἀπ. Ξενουδάκης φρ. 5 Ἀνδρ.
Φανουράκης φρ. 5 Ἐμ. Μπαμινειδάκης φρ. 2 Ἀνδρ. Βουρδουμπά-
κης φρ. 5 Δημ. Κουλάτσος φ. 2 Γ. Θ. Γερωνουμάκης φρ. 2 Μ. Σαχλαμ-
πανάκης φρ. 5 Γρ. Πατεράκης φρ. 2 Γ. Κοζυράκης φρ. 2 Γ. Λ.
Παπαδάκης φρ. 2 Σ. Φουνταλίδης φρ. 3 Ι. Παπαδάκης φρ. 2 Μ.
Πετᾶσος φρ. 2 Χαρ. Δενδρακίης φρ. 2 Γ. Δαμιανάκης φρ. 2 Γ.
Γουναλάκης φρ. 2 Ἀρ. Ζαφειρίδης φρ. 6 Χρ. Κονδυλάκης φρ. 3
Ν. Κ. Πετρίδης φρ. 3 Εὐθ. Φουσανάκης φρ. 5 Ι. Τσαγκαράκης
φρ. 3 Ἐμ. Μελισσιδῆς φρ. 3 Ίω. Σμυρνάκης φρ. 2 Ἐμμ. Βασι-
λάκης φρ. 1 Ἀριστ. Παλίδης φρ. 1 Δημ. Καβαλάκης φρ. 2 Κί-
μων Δουκουμετζίδης φρ. 2 Γεωργ. Γιαννακίτης φρ. 3 Νικ. Κεφα-
λογιάννης φρ. 2 ἧτοι ἐν ὅλῳ φρ. 106.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φ. Ε. Μ ὦ λ ο ν . Ὑπεθέτομεν ὅτι ἡ ἀποστολὴ εἶναι ὅπως δὴ-
ποτε ἐπαρκὴς ἀφοῦ ὁ πρὸς θν γίνεται, οὐδὲν σχετικὸν ἀνεκρίναντες
ἡμῖν. Νὰ διπλασιάζωμεν αὐτὴν δὲν εἶναι πρὸς τὸ παρὸν εὐκόλουν
ἀλλὰ πάντες δύνανται νὰ συντελέσωσιν ὅπως δυνηθῶμεν.—Κ. Σ. Τ
Τύ ν ι δ α. Εὐχαρίστως ὁ ἀποσταλῶς δωρεὰν ἅμα τῇ λήψει τῶν
ταχυδρομικῶν.—Κ.Β.Τ Ὑ ν ι δ α Μ. Γ. Ν. Νέ α ν Ὁ ρ λ ε ά ν η ν.
Ε. Ν. Ὁ ρ γ έ φ Κ. Σ. Τ υ φ λ ί δ α Ν. Ε. Π έ σ τ η ν
Ἀντὶ πεντηκονταλέπτου γραμματοστήμου, ἑλληνικοῦ θῆκος, δύνασθε
νὰ λάβητε τὰς ζητούμενὰς σειράς. Μ. Α. Κ ά ρ δ ι φ. Μόνον εἰς τὰ
μέλη δύναμεθα ν' ἀποστείλωμεν σειράς ἐκ τῶν ἐπὶ τούτῳ τηρηθεῖ-
σάν, ἐὰν ζητηθῶσι. Ν. Γ. Ε. Βουκουρέστιον. Πέμπετε κατάλογον
τῶν σχολείων ἀπλώς καὶ τῆς αἰτήσεως θὰ ἐκπληρωθῇ. Αρ. Π. Ἄ σ ο υ-
ι ν ὅπου ὑπάρχουσιν ἑλληνες πέμπετε τὴν διευθύνωσιν ἐνὸς ὅπως
δυνηθῶμεν νὰ τοὺς ἐφοδιάσωμεν, δι' ὀλίγων πρὸς τὸ παρόν.—Πέτρος
Π. (. . .) Τεύχῃ τοῦ ε' Ἀν θέλωμεν παρεδόθησαν δωρεὰν τῶ κο-
μιστῇ, ὑποσχεθέντι ἀσφαλῆ ἀποστολῇ. Ν. Γ. Δ ι μέ ν α Π ρ ί γ-
η π ο ς . Δημ. Π. Μ ο ν τ ρ ε ά λ Στ. Κ. Ἄ δ εν Α. Δ.
Β ε λ λ έ μ Βασ. Ν. Β ο γ ό τ α ν Μῆς εὐχαριστοῦσιν ἀπ' ἐκ μακρου-
σμένων μερῶν αἰτήσεις, ἀλλὰ μᾶς δυσκολεῖται ἡ κατὰ ἐν φύλλον
ἀποστολὴ ἄνευ τῶν ταχυδρομικῶν. Ὅκου ὑπάρχουσιν πλείοτεροι κα-
ταρτίσαστε καταλόγους, καὶ πέμπετε ὅπως ἀποστείλωμεν δωρεὰν.—
Καν. Ρ. Φ. Π ό ρ ο ν Ι. Ε. Κ α λ ά μ α ς. Κ. Γ. καὶ Δ. Σ.
Π ά τ ρ α ς. Ε. Ζ. Ν α ύ π λ ι ο ν Λεων. Θ. Λ ά ρ ι σ α ν,
Εὐαγ. Κ. Κ έ ρ κ υ ρ α ν Ἀπεστάλησαν.

BIBΛΙΟΠΩΛΕ ΟΝ

Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Δεξικά καὶ ξεναι γλῶσσαι
Πλήρες Πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν
ξένων γλωσσῶν

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γερμανοελληνικόν

Δεξικόν Ἑλληνισμοῦ

Ρ. Α. Ρουσοπούλου..... 43. —

Γερμανική μεθοδος

Οίτο - Σακελλαρίου	5.50
------------------------------	------

Παλαιο της Γερμαν. μεθόδου
Offenbach

*Ελληνιστομανικοί διάφοροι 1.50

ὁπὸ Μανναράκη

NEAL POWELL

ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΛΑΚΕΣ
LUMIÈRE

Τὸ παγκοσμίον φημι, ἐργαστάσιον φωτα-
γραφικῶν πλακῶν, Lumière et fils κατε-
σκεύασαν ἐσχάτως νέας πλάκας με ἐτικέταν
χρῆματος λίλλο, τριπλασίαν ταχύτητος τῶν
μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει με ἐτικέταν κυανῇ,
καταλλήλους δι' instantanéitéν τοῦτέστι.
Ὅς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀνωτέρου ἐργο-
στασίου, ἔχονεν παρακαταθήκην ὧλων τῶ
μεγεθῶν καὶ τοῦ χάρτου, προσφάτου ἀπο-
στολῇ πάντοτε, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης κατα-
ναλώσεως. Δι' παραγγελίαι τῶν Ἑπαρχίῶν
ἐκτελούνται ταχέστα.

ΠΑΔΑΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ